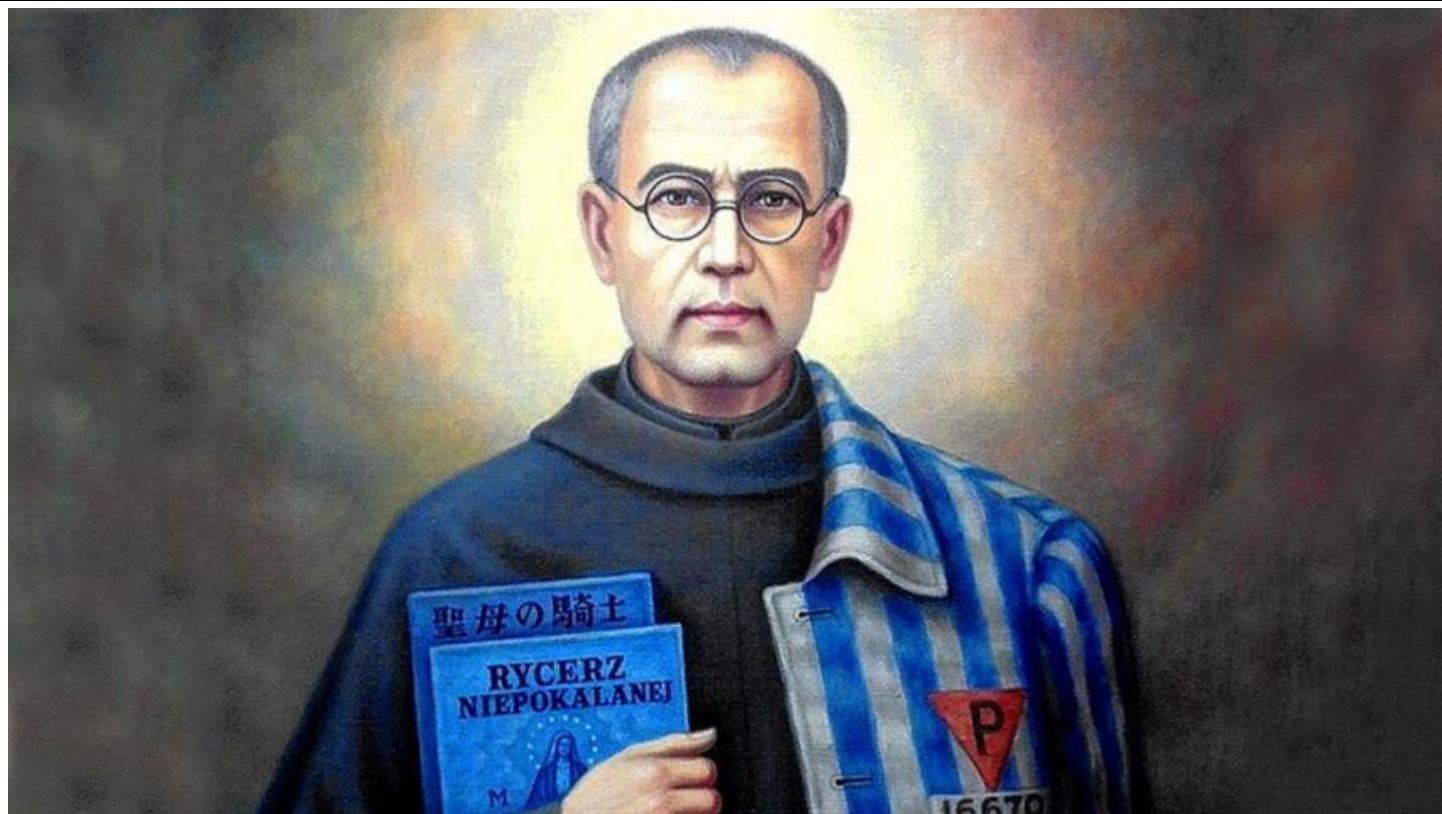

Paraklétoosz

2022. augusztus 21.

Bátorító gondolat beteg és bajbajutott embereknek

ISTEN SZENVEDŐ SZOLGÁJA - Maximilian Kolbe

Maximilian Kolbe 1894. január 8-án, egy lengyelországi kisvárosban, Zdunska Wolában született, Rajmund névre keresztelték. Egy ferences misszió hatására belépett a kisebb testvérek rendjébe. A rendben a Maximilián nevet kapta. Bár szegény családból származott, rendi tanulmányai során felfigyeltek tehetségére és szorgalmára, így Rómába küldték tanulni, ahol teológiából és filozófiából doktorált. Örökfogadalmát 1914. november 1-jén tette le, 1918. április 28-án szentelte pappá Basilius Pompili bíboros Rómában. 1919 júliusában tért vissza hazájába. Szeplőtelen Szűz Lovagja címmel újságot indított. Az egész világot meg akarta nyerni Krisztusnak és a Boldogságos Szűz Máriának, ezért missziós szemináriumot nyitott, ám gyenge fizikumja miatt csak egy állomás alapítását tudta befejezni, ez Nagasakiban volt. A II. világháború kitörése után nem sokkal hazájában negyven társával együtt letaróztatták, de december 8-án, a Szeplőtelen fogantatás ünnepén szabadon engedték. 1941. február 17-én másodszor is letartóztatta a Gestapo. Május 20-ig a hírhedt varsói Pawiak börtönben volt, majd Auschwitzba szállították, ahol a 16.670-es rabszámot kapta. Július végén abból a blokkból, ahol ő is raboskodott,

megszökött egy rab, ezért Karl Fritsch, a tábor parancsnoka megtorlásképp tíz

foglyot éhhalálra ítelt. Egyikük, Franciszek Gajowniczek felzokogott: ha meghal, felesége és két gyermeke teljesen egyedül marad. Amikor erről tudomást szerzett Páter Maximilian, jelentkezett a családapá helyett a büntetés - és a biztos halál - letöltésére a tábor parancsnokánál. A

sötétzárkából folyamatosan az ének és az imádság hangja szűrődött ki. Az általa annyira tisztelt és szeretett Szűzanya mennybevétele ünnepének előestéjén egy méreginjekcióval ölték meg. Holttestét elégették. 1971. október 18-án VI. Pál pápa boldoggá, II. János Pál pápa 1982. október 17-én szentté avatta.

„Egyre szentebbé kell lennem!”

Egészsége nagyon törekeny volt, sokat betegeskedett. Ifjú éveiben idegességgel, aggályossággal, a gög kísértésével és más nehézségekkel harcolt. De rendszeres aszkézissel, gyóntatója iránti tökéletes engedelmességgel, a csend és az alázat gyakorlásával úrrá lett mindezeken. Megtanulta összeegyeztetni a szemlélődést az intenzív tevékenységgel. 1920-ból való följegyzései között áll ez a mondat: „Egyre szentebbé kell lennem!” És ezt a legnehezebb körülmények között is tartotta.

„Szeretném, ha a Szeplőtelen Szűzért porrá örölnének!”

Életének legjellegzetesebb vonása az érett és következetes hit volt. Gyakran hosszasan imádkozott a tabernákulum előtt. A vértanúság gondolata nem volt idegen tőle, egyik közismert mondása volt: „Szeretném, ha a Szeplőtelen Szűzért porrá örölnének!”

„Amit teszel, jól tedd!”

Értett ahhoz, hogy a régiből újat hozzon elő, össze tudta kapcsolni a hagyományos ferences lelkületet a társadalom aktuális problémáira való reagálással. Minden cselekedetében ez vezérelte: „Amit teszel, jól tedd!”

Achtelik Ivó Mária testvér, aki Niepokalanowban együtt volt Kolbe atyával, egy interjúban a következőket mondta róla:

„Amikor Rajmund kilenc éves volt, elmondta édesanyjának, hogy álmot látott. Megjelent neki a Szűzanya és két koronát tartott a kezében: egy fehérét és egy bíbor színűt. Megkérdezte Rajmundtól, melyiket választja: a tisztaság fehér, vagy a vértanúság bíbor színű koronáját? Rajmund minden töprengés nélkül felelte, hogy mindkettőt kéri. – E jelenéstől kezdve a gyermek megváltozott: csendes, elgondolkodó lett. Későbbi élete és halála bizonyította a látomás hitelességét.”

Olyan jó volt hozzám, mint az édesanyám

Első (amnitzi) fogságának idejéből mesélte egyik fogolytársa: „A priccsem közvetlen az övé mellett volt. Egyik éjjel arra ébredtem, hogy valaki betakarja a

lábamat. A páter volt. Olyan jó volt hozzám, mint az édesanyám. Azt is láttam, hogy teljes adagját odaadta másoknak.”

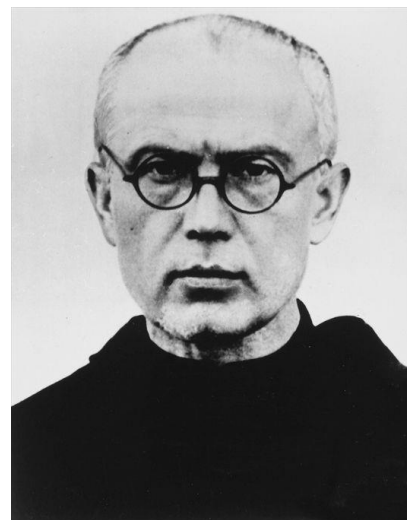
– **Igazán hiszel ebben?!!**

– **Igen!**

Másodszori letartóztatása után a Pawiak börtönbeli közös cellájukba egyszer belépett a parancsnok és észrevette a csuhás embert. Megragadván a rózsafüzérét, egészen közel húzta magához, és arcába üvöltötte: „Igazán hiszel ebben?!!” Majd a válaszra – Igen! – addig ütötte-verte a szerzetest, míg az vérrel borítva el nem terült a cella padlóján.

„**Futólépés!!**”

Auschwitzban Maximilián a vérszomjas Krott parancsnoksága alá került. Krott gyűlölt minden politikai foglyot, de mindenkinél jobban gyűlölte a lengyeleket és papjaikat. A rabokat abban a lágérben súlyos fatörzsek cipelésére használták. Krott, valahányszor elhaladt előtte Maximilián páter, mindig végigvert rajta. Egyik délben kikeresett egy különösen nehéz fatörzset a számára: Kolbe atya végső erőfeszítéssel vette magára, és ingadozó léptekkel indult meg vele. „Futólépés!!” – ordította a parancsnok, Kolbe atya azonban erejét veszítve összerogyott. Krott odalépett hozzá, és csizmájával az arcába tiporva ordította: „Majd megmutatom neked, te naplopó, mi a munka!!” A „naplopót” deresre fektették, és ötven botütést mértek rá. Amikor kízója megtörölte izzadt homlokát, a páter nem mozdult többé. Csizmájukkal rugdosták le a véres testet a pocsolyába. Krott hanyagul

néhány gallyat vetett a halottnak vélt fogolyra. Később rabtársai vitték be a betegszobába. És Kolbe atya egy hónap múlva önként odaadta az életét az éhségbunkerben.

Sokakban fölébresztette a bátorságot ahhoz, hogy túléljék a tábort

Egyik fogolytársa mondta el: „A páter haláláról az egész táborban beszéltek. Ő nemcsak egy embert mentett meg az életnek: tettevel sokakban fölébresztette a bátorságot ahhoz, hogy túléljék a tábort. Fel tudta ébreszteni bennünk az emberi jóságba vetett hitet.” (Forrás: ferencesek.hu)

IMÁDKOZZUNK! – Gyökössy Endre

Mennyei Atyánk, köszönjük Neked, hogy egyáltalában így szólíthatunk Téged. Hogy Te nem elvont fogalom vagy, nem vagy bosszúálló Jahve, nem apatikus, semmivel nem törődő Isten vagy, és nem önmagaddal

törődsz, hanem olyan Valaki vagy, aki az egész világmindenséggel törődsz, hiszen Benned élünk, Benned

vagyunk. Most, ebben a pillanatban is, a Te részed egy darabja, akik együtt lüktetünk a kozmossszal, Te pedig mibennünk. Olyan közel vagy hozzánk, mint saját leheletünk, saját szívünk dobbanása.

Ezért, Urunk, Hozzád fordulunk most, nagyon mélyről, emberi életünk mélységéből. Együttérző Atyánk, együttérző Jézusunk, könyörülj és segíts rajtunk, mert mindnyájan segítségre szoruló, nyomorult kis emberkéek vagyunk! Adj erőt erőtlenségünkben, szeretetet szeretetlenségünkben, több igazságérzetet, több békességet, több csöndet, több emberséget, több szelídséget, hogy valamiképpen méltók legyünk Tehozzád, aki itt éltél ezen a földön, Urunk Jézus, mindenben megkísértettél, mégis bünt el nem követtél. Köszönjük, hogy tudhatjuk: most, míg imádkozunk, nem kavicsokat dobálunk az égre, amelyek visszahullanak, hanem itt valahol bennünk, Te mibennünk, mi Tebenned, és halkán is beszélhetünk szóval vagy szótlanul. Amen

IMÁDKOZZUNK! - Barátságért

Uram, távolíts el tőlem minden akadályt, amely korlátoz engem a jóban.

Törd meg szívem keménységét, és szabadíts meg béklyóimtól!

Adj nyílt, éber szívet, amely mindig kész az igazi barátságra!

Nyisd meg szívemet felebarátaim közeledésére! Vegyem észre, ha valahol megértő szavamra, segítő kezemre van szükség!

Lássák meg bennem az emberek az őszinte szándékot, hogy minden gondjukban, bajukban szívesen osztozom, s ha valami jót tehetek érdekükben, mindig számíthatnak rám!

Uram, tárd föl szívemet, hiszen te ismered a legjobban!

Add, hogy mindenkinek mindene lehessen!

IMÁDKOZZUNK! - KISSZERŰSÉG ELLEN (J. Busch)

Istenem, ha őszintén nézem magamat, talán nem is akarok kisszerűségemből kiemelkedni. A könnyebb utakat választom, pedig Te hegyekre hívsz meg engem. Gyorsan szeretnék előre jutni, pedig Te lépésről lépésre való előmenetelt kínálsz nekem. Nem szeretem lekötni magamat, pedig Te hűséget kívánsz tőlem. Én a pillanat boldogságát keresem, Te pedig örök üdvösségemet tartod szem előtt. Irgalmazz nekem, Uram!

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ **20/ 77-386-55; 30/ 849-8280**

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: **szentmise vasárnap 11 órakor**